

Blöfföl-e Moszkva az atomháborúval?

2022 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A gépek felszálltak.

ATOMHÁBORÚ – Az új világrendben semmilyen régi szabály nem érvényes?

Az elmúlt id?szakban rendre el?került a magas rangú orosz vezet?k nyilatkozataiban a figyelmeztetés, hogy az ukrán háború következményeként bármikor kirobbanhat újabb világegés. Üres fenyegetés, jól kiszámított elterelés vagy valós veszély az atomháborúra hivatkozás? A világ meg tanácstalanul nézi, miként viszik vágóhídra.

A gépek felszálltak. Még nem valódi küldetésre, csupán ellen?rzik, hogy ennyi állásid? után minden m?szer jól m?ködik-e. A napokban Moszkva térségében és Kalifornia légterében is felbukkantak azok a repül?gépek, amelyek látványa a lehet? legrosszabb id?ket jósolja.

A két átalakított utasszállítót – az Il–80-ast és a Boeing E–4-est – arra tervezték, hogy ha az adott országot atomcsapás éri, akkor vezet?ik nagyobb biztonságban lehessenek, mint a földön lév? bunkereikben. Az égb?l irányíthatják az országot, és rendelkezhetnek az ellencsapásról. A parancsnoki gépek utántölthet?k, amíg a földr?l érkezik üzemanyag-utánpótlás, addig képesek leveg?ben maradni. Vélhet?en azért rendelkezésre áll néhány titkos repül?tér, ahol a repül?gépek landolhatnak.

Oroszországban jó pár éve, gy?zelem napi ünnepségen láthatta a nagyközönség a Vörös tér felett elhúzó gépmonstrumot. Az indoklás szerint az elmúlt héten is erre gyakorolt az orosz gép, hétf?n az összegy?lt tömeg levonhatta a megnyugtató következtetést: a repül? er?d kiválóan m?ködik, ha mi már nem leszünk, akkor az ország vezet?je ezen fog ide-oda röpdösni és parancsokat osztogatni.

Felmerül a kérdés: kinek? Tizenkét év után a moszkvai ünnepségen nem véletlenül került el? a négy hasonló repül?gép egyike: Oroszország példázni akarta ezzel, hogy – ha szükséges – az atomcsapásra is készen áll. Hogy az amerikaiak miért most látták jónak megszell?ztetni az „ítéletnap” légi járm?veket? Csak hogy emlékeztessenek rá, nekik is van ilyen célú repül?gépük.

Ha valakinek az a szándéka, hogy elfogadhatatlan fenyegetést intézzen Oroszország stratégiai biztonsága ellen, annak tudnia kell, hogy válaszuk gyors és elsöpr? lesz. Oroszország válasza azonnal megtörténik, és olyan következményekkel jár, amelyet történelmük során még sohasem tapasztaltak.

Ez a napnál világosabb utalás az atomháborúra április végén Szentpétervárott az orosz parlament kihelyezett ülésén hangzott el Vlagyimir Putyin szájából. Az orosz elnök az ukrainai háború kirobbanását követ?en többször is utalt arra, hogy a NATO-val való összet?zés azonnali világháborús következményeket vonna maga után. Szergej Lavrov orosz külügyminiszter is tett hasonló kijelentéseket:

A veszély súlyos és valóságos, nem lehet félvállról kezelni – mondta.

Vajon csak blöfföl az orosz vezetés a harmadik világháborúval fenyeget?ve? Az év elején a szakért?k zöme végigvette az amellet szóló érveket, hogy Moszkva miért nem fogja megtámadni Ukrajnát, aztán láttuk az eredményét.

Úgy látszik, hogy az új korszakban, amelyben a nyers er? és a nagyhatalmak közötti soha nem látott szembenállás dominál, lemondhatunk a tényszer?, logikus gondolkodásról is. Bármí áron keresztül kell vinni a saját akaratot, rá kell er?szakolni, el kell fogadtatni az ellenséggel.

Történjen ez nagy hanger?vel, katonai fölényvel, háborús kegyetlenkedéssel és ha szükséges, akkor a végs? eszközzel, az atomfegyverrel. Moszkva a múlt hét végén meglepetésszer?en tett „gáláns” ajánlatot Kijevnek: az ukrán háborúban nem vet be atomeszközt. Az ígéret szép szó, de majd meglátjuk a végén.

Ha például az ukrán er?k kitartóan ellenállnak az ország keleti részén, az orosz tábornokok fejében azért csak megfordul az a gondolat, hogy néhány taktikai atombombát bevetve le lehetne zárni a harcokat. Ilyen el?fordult már a történelemben.

Ez az ajánlat azonban nem vonatkozik arra az esetre, ha a NATO beavatkozna az ukrán helyzetbe. Ez a valós veszély. Az Ukrajnába áramló fegyverszállítmányok, az ukrán földön önkéntesnek álcázott, de valójában hadi feladatokat ellátó nyugati katonák tevékenysége bármikor tekinthet? orosz részr?l tényleges beavatkozásnak a háború menetébe. De akár kisebb provokáció is történhet Oroszország térségében, amire Moszkva válaszol, és máris a világháború spiráljában találhatjuk magunkat.

Ha Putyin komolyan gondolja az azonnali és gyors választ, akkor itt nincs helyük tárgyalásoknak. Az Egyesült Államoknak az az érdeke, hogy Oroszország kivérezzen. Olyan gazdasági és katonai válságba kerüljön, hogy a putyini rendszer beleremegjen a társadalmi elégedetlenségbe – a legjobb az, ha össze is dől.

Az is megeshet, hogy Moszkva a valós gyengeségét akarja palástolni a harmadik világháborúra utaló állandó fenyegetéssel. A „különleges m?veletek” az eddig eltelt több mint két és fél hónap alatt nem úgy alakultak, mint azt a kezdetek kezdetén a Kremlben elképzelték.

A kevesebb mint egy hétre tervezett háború akár évekig elhúzódhat. Le kellett mondani Kijev elfoglalásáról, és beismerésként hatott az, hogy új hadi célokat kellett kijelölni. Nemzetként lenézték az ukránokat, akik nem hajlandók a hazájukért harcolni. Az egyre keményebb gazdasági szankciókra sem mondhatja azt Moszkva, hogy lerázza magáról őket, mint kutya a vizet.

Lehet, hogy egy idő után ez lesz a helyzet, amikor kialakítja az ázsiai országokkal a gazdasági partnerséget, de ez most még nem az az állapot.

A hibákat és a gyengeségeket most a háború folyamán kell orvosolniuk, de az orosz történelemben láttunk már példát arra, hogy sikerült nekik.

A hírszerzés fiaszkóját követően bebizonyosodott, hogy az orosz hadsereg sem áll a helyzet magaslatán. Túl nagy áldozatokkal jár az egyszeri kirándulásnak tervezett akció. Az egyetlen haderőnem, amelyben elméletileg egyensúlyban állnak az Egyesült Államokkal, az atomfegyverek. Sőt – a hírek szerint – a hiperszonikus eszközök terén Moszkva többéves elnyire tett szert.

A nagy sebességgel föld közelében man?verez? rakéták megsemmisítésére jelenleg nincs hatásos ellenfegyver, így akadálytalanul elérik céljukat. Az orosz vezetés és talán Putyin elnök is azért merete ilyen durván megsérteni a kialakult nemzetközi jogot, mert bízott abban, hogy ezeknek a fegyvereknek a fölényét élvezve megóvják Oroszországot.

Az ukrán háború alatt – hagyományos robbanószerrel felszerelve – ilyen eszközökből láttunk jó párat, nyilván valós kísérletként és az egész világ elrettentéseként vetették be őket. Arról nem is szólva, hogy ezeket atomtöltetekkel is el lehet látni.

Csak bízhatunk abban, hogy az atomháborúra utaló orosz fenyegetés célba talált, eljutott azoknak a tudatáig, akik a másik oldalon felel?sek az emberiség sorsáért. Ha ez a helyzet, akkor nem kell tartanunk egy minden eddiginél pusztítóbb harmadik világégés fellángolásától, csak tudják az oroszok is, hogy ez mivel járna náluk is. Bár olyan orosz tévém?sorokról érkeznek tudósítások, amelyek azzal vigasztalják a nézőket, hogy egyszer úgyis meg kell halni.

Az amerikaiaknak eközben továbbra is egy cél lebeg a szemük előtt, hogy addig gyengítsék az oroszokat, ameddig – az ukránok által – tudják. Az Egyesült Államok tartálykocsiszámra hordja a t?zre az olajat, egyetértésben a Nyugattal, hogy az minél hosszabban és pusztító erővel égjen: szolidaritásként soha nem látott mértékű fegyver- és légerszállítmányok érkeznek az országba.

Moszkvában valószínűleg ezzel nem számoltak, hogy a Nyugattal fognak harcolni az ukrán fekete földön. Washington nem úgy tekint az ukrán harcokra, mint regionális háborúra, hanem olyan lehetőségre, amelyben Oroszország stratégiai vereséget szenvedhet, magyarán lekerülhet a nemzetközi színpadról. Csak az a kérdés: Moszkva hogyan reagál erre az egyértelmű kihívásra? Hogyan viszonyul ahhoz az elvhez, amely szerint 77 éve nem vetettek be a Földön atomfegyvert? Vagy ez is az új világrend része, amelyben a cél elérése érdekében minden megengedett?

Egy a tízhez

Mi kell még ahhoz, hogy a háborúból világháború legyen? Földrészeken átnyúló szövetségi rendszerek, mert egyedülálló országként senki sem képes ezt kivitelezni. Lázasan folyik ezek kiépítése. Az oroszellenes csoport a világ mintegy kétszáz országa közül negyven-ötven államból áll. Ez jelent?s erő, f?ként a nyugati országok kötelezték el magukat Ukrajna mellett.

A másik oldalon Oroszország és a már-már szövetségesének nevezhető Kína helyezkedik el. Nyugaton úgy jellemzik ezt a frontvonalat, hogy a demokráciapárti és az önkényuralmi erő csoportosulása.

Miért maradt ott Kína szerepe el?tt a már-már? Az 1,4 milliárd lakosú ország f?városába a téli olimpia idején, az ukrainai háború megindítása el?tt, februárban látogatott el Putyin, nyilván tájékoztatta a kínai vezet?ket szándékairól.

A két ország között nincs szemernyi vita sem a Nyugat megítélésér?l. Hanyatló birodalom – ez az Egyesült Államok – akarja meghatározni, hogy a többi nép miként éljen. Nem kérnek a kioktatásból, mellesleg mindkét ország ellen életben vannak az amerikai gazdasági szankciók mint fegyelmezési eszközök.

Kína eddig nyíltan sohasem támogatta az orosz hadm?veleteket, de az ENSZ Biztonsági Tanácsában minden nyugati oroszellenes mesterkedést diplomáciailag megfiúsított a tartózkodásával. S?t Putyin látogatásakor „örök barátunk” nevezte Oroszországot. Csak az hiányzott, hogy fennen kihirdessék szövetségüket, de ez nem történt meg.

A kínai diplomácia kivárára játszik. Nem akar teljes mértékig Moszkva mellé állni, még ha ugyanazt gondolják is a szemben álló félr?l. A két ország közötti gazdasági együttm?ködés virágzik, és az Oroszországot sújtó nyugati szankciók nyomán még inkább virágba fog borulni. Az orosz nyersanyagokra legalább akkora az igény Kínában, mint a világ nyugati felén. Bár nincs olyan szoros együttm?ködés, mint a NATO-ban, azért az utóbbi években közös katonai fejlesztések folytak, és hatalmas közös hadgyakorlatokat tartottak.

Moszkva, mivel bezárultak el?tte a nyugati piacok, Pekingt?l akarja beszerezni a különböz? csúcstechnológiai eszközöket.

A népességben és a nemzeti jövedelemben a két fél egymáshoz viszonyított aránya egy a tízhez. Azért ezt meg kell emésztetni a Kremlben, de végül is ebben a helyzetben, amelyért egyértelm?en az Orosz Föderáció a felel?s, Moszkva vállalja a másodheged?s szerepét is.

A közeljöv?ben Pekingnek véleményt kell nyilvánítania az orosz szövetség kérdésében. Vállalja-e az Egyesült Államokkal való szembenállás fokozását, vagy inkább elodázza azt? Ám ha magára hagyja Oroszországot, egyszer, amikor esetleg neki lenne szüksége támogatóra, könnyen magára maradhat.

Borítókép: Katonazenekar Moszkvában a második világháborús gy?zelem emlékünnepeén, 2022. május 9. Csapás és ellencsapás (Fotó: Reuters)

Pósa Tibor - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyaláizról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
